

Srbice

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Domažlice

Nadmořská výška: 433 m n. m.

Počet obyvatel: 383

Adresa URL: www.obecsrbice.cz

Okres: Domažlice

GPS souřadnice: 49.508299N, 13.118594E

První pís. zmínka: 1226 (798 let)

PSČ: 345 43

Historie obce Srbice

Ves Srbice byla darována paní Přibyslavou, manželkou velmože Chotěbora, dceří Eufrozíně, která vstoupila do premonstrátského kláštera v Doksanech. Tím připadla ves Srbice klášteru doksanskému. Představený kláštera doksanského prodal ves Ledvice, kterou uvedená Eufrozína dostala od otce; z toho je patrné, že i ves Srbice náležela tomuto klášteru již před rokem 1195, protože téhož roku zemřel zmíněný již představený Volfram. Klášter snad postavil ve vsi Srbicích nějakou tvrz, patrně na Stráncích, v místech, kde dnes je obytné stavení kováře Kohouta a zbytek sklepů. Z roku 1226 pochází první písemná zmínka o obci. Roku 1336 (11. listopadu) postoupena klášterem trhovářská ves Koloveč, Srbice a Těšovice (Tisovice) Jaroslavu ze Skočic na čas života, za roční plat 40 kop grošů pražských. Jaroslav ze Skočic, také z Poříčí zvaný, připomíná se až do roku 1352 jako majitel Kolovče, Srbic a Těšovic. Byl velkým příznivcem kláštera v Chotěšovech. Pocházel z rodu Černínů z Chudenic. Roku 1421 byl klášter doksanský vypálen a zbaven mnohých statků. Také Srbice přešly v té době jinému majiteli. Klášter doksanský byl u Budyně. Roku 1426 připomíná se, že tu patronoval Jaroslav Plichta ze Žirotníka, neboť presentoval do Srbic za faráře mistra Jakuba Štěknů z Královic. Farář Štěknů měl uvést farář z Plzně. Spolu s Kolovčem dostaly se pak Srbice v držení pánů z Roupova, za nichž podle záznamu nebylo v Srbicích žádné obytné tvrzi. Zboží kolovečské bylo Vladislavem Jagellovcem potvrzeno 30. dubna 1491 Janu Roupovskému z Roupova a jeho 4 synům. Jan Roupovský vyplatil r. 1473 Hrádek a Poděhusy (patrně nynější Poděvousy). Roku 1577 koupili společně všichni čtyři bratři od císaře Rudolfa II. zbytek Kolovče s příslušnými vesnicemi. R. 1580 prodal Hynek svůj díl, tedy i Srbice Jindřichu Staršímu Žákavci ze Žákavy, za 8 900 kop českých grošů. Tento majitel, jak se zdá, postavil nový zámek při dvoře v Srbicích, který ozdoben z venku oblíbenou tehdy rustikou. Zbytek této rustiky byl ještě r. 1903 patrný pod omítkou na zdi u vrat do dvora. Také na sýpce štít při stájích měl zbytky rustiky. Roku 1590 zemřel Jindřich Žákavec ze Žákavy a pochován před velkým oltářem v kostele srbickém. V letech 1650, po své zletilosti, ujímá se svého zboží sám Diviš Lev. Oba jeho bratři sešli násilnou smrtí r. 1654. Ale ani tento Diviš se dlouhého věku nedožil, protože Srbice nacházíme opět v rukou Jana Karla, který zemřel před rokem 1664. Vdova po Janu Karlovi nemohla udržet panství v Srbicích pro svého syna Václava Antonína, a proto je prodává r. 1664 Kunatovi Jaroslavovi, hraběti z Bubna. Po Kunatovi držel Srbice třetí jeho syn Leopold Maxmilián, který r. 1708 zemřel a nezůstavil po sobě dědice. Statek jeho dědili jeho bratři Adam, Innocenc (tomuto v letech 1690 - 1698 odhadáno Lštění, které pak později prodáno Františku Josefu Černínovi z Chudenic, které r. 1719 koupil Jan Maxmilián Kyšperský z Vřesovic a připojil je k Přívozci). František, který pro veliké dluhy dal Srbice r. 1711 odhadati. Z tehdejšího popisu (1711) je patrné, jak rozsáhlé bylo obytné stavení (zámek). V přízemí se nalézala veliká síň, klenutá kuchyně,

rozličné sklepy, pokoj čelední. První patro: kromě pokojů a komor tabulnice (síň hodovní a tři velké pokoje). Statek Srbice odhadnut byl v tomto odhadu celkem na 88 716 zlatých. Po roce 1711 koupen statek Srbice (Srbice, Těšovice, Zíchov, Koloveč, Močerady a Nové Dvory) k Chudenicům. V roce 1924 provedena pak parcelace statku. Mnoho pozemků dostalo se chudým domkářům. Zbytek pak byl přidělen jako zbytkový statek poslednímu správci panu Vladimíru Běhálkovi*), který značným nákladem statek pomalu modernisuje, ale i obytné stavení upravuje podle nynějších názorů na bydlení. (*) Statek v té době odhadnut asi na 350 tisíc korun československých.)

